

Δημητριάδος Ιγνάτιος: “Να διασώσουμε την ορθόδοξη πίστη μας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Στον κατάμεστο από κόσμο, Ιερό Ναό Αγίας Μαρίνας Αφήσου, στο Νότιο Πήλιο, χοροστάτησε και ιερούργησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος, αυτή την Κυριακή, 17 Ιουλίου, όπου συνέπεσε η εορτή της Αγίας Μαρίνας με την Κυριακή των Αγίων και Θεοφόρων Πατέρων που συγκρότησαν στη Χαλκηδόνα την Δ΄ Οικουμενική Σύνοδο.

Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε στο κήρυγμά του: «η Σύνοδος αυτή, κατοχύρωσε την πίστη ότι ο Χριστός είναι εξίσου και άνθρωπος και Θεός. Με άλλα λόγια αρνήθηκε τον μονοφυσιτισμό η Εκκλησία μας. Ακούσαμε στο ευαγγέλιο: Υμείς εστέ το φως του κόσμου. Ο πρώτος φωτοδότης είναι ο Χριστός, άλλωστε ο ίδιος μας

είπε: Εγώ ειμί το φως του κόσμου. Εμείς είμαστε οι αντανάκλασεις αυτού το φωτός. Προσλαμβάνουμε το φως του Χριστού και καλούμαστε να γίνουμε φωτοδότες και να το δώσουμε σε όλους τους άλλους ανθρώπους. Βρίσκοντάς το μέσα στους λόγους Του, στην Αγία Γραφή. Σε αυτό που μας είπε ότι είναι κάθε μαθητής, είναι ο άνθρωπος της Αγάπης, της θυσίας, της προσφοράς, της συγχωρητικότητας, της αρετής. Με άλλα λόγια, της καλοσύνης. Το φως είναι μέσα στην Εκκλησία γιατί εκεί διασώζεται μία παράδοση που μας παρέδωσαν οι Πατέρες της Εκκλησίας μας που σήμερα τιμούμε. Το φως είναι οι μάρτυρες, οι άγιοι, η Αγία Μαρίνα, αυτή που μας δείχνει έναν δρόμο, τι σημαίνει κανείς να έχει τη δύναμη να θυσιάσει την ίδια την επίγεια ζωή, για να μαρτυρήσει την πίστη στο Χριστό και στην Ανάστασή Του. Κι εμείς καλούμεθα να είμαστε αυτό το φως, γιατί δυστυχώς πολλές φορές υπάρχει ένας μεγάλος κίνδυνος, ο οποίος δεν εξαιρεί ούτε εμάς που καλούμαστε να διδάξουμε αυτό το φως, και να το κάνουμε εμπειρία στους ανθρώπους. Αντί να δίνουμε το Φως του Χριστού, να δίνουμε δικά μας φώτα. Με άλλα λόγια, δικές μας ιδέες, δικές μας προτάσεις, δικές μας διδαχές που ξεφεύγουν από αυτό που είναι ο Χριστός, οι Πατέρες και η Εκκλησία η ίδια. Και συμβαίνει δυστυχώς πολλές φορές στην προσπάθεια μας να προσαρμοστούμε στον κόσμο αντί να προσαρμόσουμε τον κόσμο στον Χριστό, γινόμαστε επιλήσμονες της Αληθείας και του Φωτός Του και δίνουμε ένα δικό μας φως, που όμως αναπόφευκτα, ουσιαστικά οδηγεί στο σκοτάδι, γιατί δεν λυτρώνει την ψυχή. Δεν φωτίζει την ψυχή του ανθρώπου. Ακόμα κι αν προς στιγμήν κάποια δική μας παραδοχή, που ξεφεύγει από αυτά που το Ευαγγέλιο μας διασώζει, φαίνεται να αρέσει στον κόσμο, ε αυτό είναι τις πιο πολλές φορές το πιο επικίνδυνο σημείο. Ο Χριστός δεν ήθελε να αρέσει. Ο Χριστός δεν βάζει νερό στο κρασί Του. Δεν θέλει απλώς να προσαρμόζεται ο Λόγος Του. Θέλει να παραμένει ο Λόγος της Αληθείας, της ακριβείας, κι αυτός ο Λόγος πολλές φορές τέμνει και πονάει, όπως το χειρουργικό μαχαίρι. Αλλά έρχεται να απαλύνει, ο αγιασμός, το ευχέλαιο, το έλεος, η μετάνοια η συγχώρεση του Χριστού που συγχωρεί κάθε αμαρτία, αρκεί να υπάρχει αληθινή μετάνοια. Έτσι μας καλεί με έναν λόγο δωρεάς και ευθύνης, δωρεάν μεν γιατί μας δίνει το φως Του. Ευθύνης, γιατί μας κάνει υπεύθυνους να μεταφέρουμε και να μεταδίδουμε το δικό Του Φως. Και εγώ πρώτος έχω αυτήν την ευθύνη, ως κατεξοχήν επίσκοπος της Εκκλησίας, αλλά και ο κάθε ιερέας μου και ο κάθε πιστός, και ο καθένας από μας, που συγκροτούμε την Εκκλησία του Χριστού, αν θέλουμε να είμαστε αληθινοί μαθητές Του.»

Αναφέρθηκε ακόμη στον εθελοντή εφημέριο της ενορίας: «Ο ιατρός, που προσφέρθηκε ενώ ήταν 37 περίπου χρόνια ιεροψάλτης αυτού του ναού, χωρίς καμία αμοιβή ποτέ, όταν ήρθε η κρίσιμη στιγμή και χήρεψε αυτή η θέση σε αυτόν τον ναό, άκουσε της φωνής μου και προσήλθε στον ιερό κλήρο και σήμερα θέλω να ανταμείψω αυτή την προσφορά του, γιατί πλέον από ιατρός των σωμάτων, έγινε και ιατρός των ψυχών, και εξομολογεί και κηρύττει και λειτουργεί σε αυτόν τον ναό και έχουμε έτσι ένα ακόμα θυσιαστήριο να λειτουργεί, που δεν θα ήταν δυνατόν υπό άλλες συνθήκες. Το παράδειγμά του, το έχουν ακολουθήσει κι άλλοι, ενώ ταυτόχρονα δημιουργήσαμε ένα ίδρυμα στο οποίο εντάσσουμε τους νεοχειροτονηθέντες ιερείς, ώστε να μπορούν να ζήσουν την οικογένειά τους και να προσφέρουν στην Εκκλησία, με άλλα λόγια, πρέπει να σας πω ότι με τη Χάρη του Θεού, ότι αυτή τη στιγμή λειτουργούν περίπου 30 ιερείς μας, χωρίς να μισθοδοτούνται από το ελληνικό κράτος. Σκεφτείτε τι θα συνέβαινε αν δεν είχαμε αυτή την μεγάλη προσπάθεια.»

Και σε άλλο σημείο τόνισε: «Να διασώσουμε αυτό που είναι η ενοποιός μας δύναμη, η ορθόδοξη πίστη μας. Να μην την αλλοιώσουμε, να μην την αλλοτριώσουμε να την κρατήσουμε αυθεντική.»

Το παρόν στην Πανήγυρη, έδωσαν η υφυπουργός Παιδείας κ. Ζέττα Μακρή,

καθώς και ο βουλευτής Μαγνησίας **κ. Χρήστος Μπουκώρος**, τους οποίους και ευχαρίστησε για τη νομοθετική ρύθμιση που η τωρινή κυβέρνηση έφερε στη Βουλή, αποκαθιστώντας το νομικό πλαίσιο σχετικά με τους διορισμούς των εφημερίων.

Προ του τέλους της Πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος χειροθέτησε σε Πρωτοπρεσβύτερο τον εθελοντή Εφημέριο του Ιερού Ναού, π. Γεώργιο Αθανασίου, λέγοντας μεταξύ άλλων: «Έγινες υπόδειγμα, υπήρξες παράδειγμα και για άλλους. Θέλω να σε ευχαριστήσω. Ο σταυρός που θα φέρεις πλέον στους ώμους σου, δεν θα είναι κόσμημα αλλά μία ακόμα υπενθύμιση ότι όλοι καλούμεθα από τον Κύριό μας να είμαστε Φως του κόσμου, πόλις επάνω στο όρος, άνθρωποι θυσίας και προσφοράς.»

